

ת"פ (נתניה) 47222-11-24 - מדינת ישראל נ' נאיל מחאמיד (עצור/אסיר בפיקוח) ע"י

ת"פ (נתניה) 47222-11-24 - מדינת ישראל נ' נאיל מחאמיד ע"שלום נתניה
ת"פ (נתניה) 47222-11-24
מדינת ישראל
יחידת תביעות שלוחת נתניה
נגד

נאיל מחאמיד (עצור/אסיר בפיקוח) ע"י
ב"כ עו"ד מונהד ג'ואדת
בית משפט השלום בנתניה
[21.04.2025]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא זהר דיבון סגל
גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בביצוע הסעת שלושה תושבים זרים או יותר - לפי סעיף 12א(ג)(א1)(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל) ובהעסקת שני תושבים זרים או יותר - לפי סעיף 12ב3א(1) + 12ב2א לחוק הכניסה לישראל.
2. על פי כתב האישום המתוקן ובתמצית, ביום 13.11.2024 הגיע הנאשם ברכבו למחסום ברטעא (להלן: המחסום) והציע לשישה תושבי אזור שלא החזיקו באישורי כניסה לישראל עבודה באתר בנייה בבית ספר בעיר נתניה. בהמשך, העסיק שלושה מהם בעבודות קבלנות ובתמורה לסך 350-500 ₪ ליום.
3. למחרת שוב הגיע הנאשם למחסום, אסף ארבעה שוהים בלתי חוקיים והסיעם מהמחסום לאתר הבנייה. בו ביום העסיק הנאשם שישה שוהים בלתי חוקיים באתר הבנייה.
טיעונים לעונש
4. המאשימה בטיעוניה עמדה על הפגיעה הקשה בערכים החברתיים, ובסקירת הנסיבות הדגישה את החומרה במעשי ההסעה וההעסקה בתקופה הביטחונית הקשה. אליבא המאשימה, לנוכח רמת הסיכון המוגברת במעשים מעין אלו, והוראותיו הברורות של המחוקק כפי שבאו לידי ביטוי בהוראת 38 לחוק הכניסה לישראל שנכנס לתוקפו ביום 8.4.2024 (להלן: התיקון לחוק או תיקון 38), ובהתאם לפסיקה הנוהגת, יש לקבוע את מתחם הענישה בין 18 ועד 30 חודשי מאסר וענישה נלווית.
5. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם, זקפה המאשימה לזכות הנאשם את גילו, הודאתו ונטילת האחריות כמו גם העדר הרשעות קודמות. משכך, ולצורך הרתעת היחיד והרבים, העונש הראוי לנאשם, כך לדעת המאשימה, אינו מצוי בתחתית המתחם לו עתרה, לצד מאסר מותנה, קנס, פסילה על תנאי ובפועל.

6. ב"כ הנאשם בטיעונו לא חלק על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, וטען כי עתירת המאשימה מחמירה יתר על המידה, ואינה הולמת את מדיניות הענישה הנהוגה, גם לא בעת מלחמה. בתוך כך טען כי הגם שמדובר בהסעת שישה תושבי אזור לצורך העסקתם ביעד מוגדר, כך שהחשש מפני ביצוע עבירות פליליות או ביטחוניות נמוך יותר. אליבא ב"כ הנאשם, יש לקבוע מתחם ענישה שתחילתו במספר חודשי עבודות שירות. לביסוס עמדה זו, הפנה למספר פסקי דין שרובם ככולם עוסקים בעבירות שבוצעו עובר למלחמה ועובר לתיקון החוק, תוך שהוא מדגיש את הצורך בהחמרה הדרגתית בענישה, כשם שנעשה בעבירות נשק.
7. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם, הפנה ב"כ הנאשם לנסיבות המצדיקות לטעמו התחשבות מוגברת. בתוך כך מנה את גילו של הנאשם ונסיבותיו האישיות לרבות מצב כלכלי קשה במיוחד (לא הוצגו אסמכתאות), ההודאה ולקיחת האחריות, העדר הרשעות קודמות, משך התקופה בה מצוי הנאשם בפיקוח אלקטרוני וללא הפרות. משכך, העונש הראוי לנאשם, כך לדעת בא כוחו, הוא 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ורכיבי ענישה נוספים.
8. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה ואמר "אני מצטער על מה שקרה".
דין והכרעה
מתחם העונש ההולם
9. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה ותוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
10. האיסורים בחוק הכניסה לישראל באים להגן על זכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה, במטרה להגן על ביטחון המדינה והציבור, מפני הסיכון שבחדירתם של תושבים זרים שלא עברו סינון ביטחוני, לישראל. על כך עמד בית המשפט העליון ברע"פ 3173/09 פארגין נ' מדינת ישראל (5.5.2009) (להלן: עניין פרג'ין):
"... זכותה וחובתה של מדינה לשמור על שעריה וגבולותיה מפני כניסת הזולת אליה ושהייתו בה שלא כחוק, והרי אלה זכות וחובה שעליהן לא יתכן חולק, בתחום הביטחוני ומעבר לו... אין צורך להיות מומחה בביטחון על מנת להבין, כי לשהייה בלתי חוקית אוסף מגרעות; ראשית - היא הפרת החוק, וזו רעה חולה, ולא זו בלבד, אלא יש בה פוטנציאל ברור לסיכון בטחוני, והיו דברים מעולם; ואין מדינה עלי חלד שלא תיאבק בנכנסים לשטחה באופן בלתי חוקי, לא כל שכן אם יש מהם העלולים לסכן את ביטחונה ואף סיכנהו".
11. מלבד עניין פרג'ין ראוי להזכיר את קודמיו, רע"פ 5198/01 חטיב נ' מדינת ישראל (18.1.2001) (להלן: פרשת חטיב) ורע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל (12.2.2006) (להלן: פרשת אבו סאלם).
12. כאן המקום לציין כי על רקע מלחמת "חרבות ברזל" ועליית קרנם של הערכים המוגנים מצא המחוקק להוסיף תיקון לחוק הכניסה לישראל. תיקון 38, כולל שינויים דרסטיים בסנקציות המוטלות על המסיעים, המלינים והמעסיקים. בכך, גילה המחוקק את דעתו, פעם נוספת, לפיה תופעת כניסתם של שוהים בלתי חוקיים לישראל, היא תופעה שאינה רצויה והדרך למיגורה עוברת דרך המסייעים לביצועה, משמע, המלינים, המעסיקים והמעסיקים שהם בבחינת חוטאים והמחטיאים (ראו עניין פרג'ין).
13. לא אפרט את כלל ההוראות והאיסורים הקבועים בחוק הכניסה לישראל, אפנה לנתונים הרלבנטיים להכרעה בענייננו, בדגש על העונשים המרבים והמזעריים.
14. העונש המרבי בגין הסעה, הלנה והעסקה, בחלופה הבסיסית הועמד על ארבע שנות מאסר במקום שנתיים ימים (בכך גם שונתה הגדרת העבירה מעוון לעבירת פשע), ובחלופה המחמירה (לדוגמה: הסעה של שלושה שוהים בלתי חוקיים ומעלה, והעסקה של שני שוהים בלתי חוקיים) הוחמר העונש המרבי מארבע שנות מאסר לשבע שנות מאסר.

15. הגם שמבחינת עונש המאסר המרבי, והעונש המזערי, אין הבחנה בחוק בין הסעה, הלנה והעסקה שלא כדון, מובן כי האחרונות חמורות יותר, בעיקר לנוכח טיבה של מערכת היחסים בין מעסיק ועובד, והרווח הכלכלי המופק מהעבירה. משכך, גם נקבע לחלופה הבסיסית של העסקה קנס מינימלי, שלא נקבע בעבירת הסעה "רגילה", וכן נקבעו סנקציות נוספות, כנגד המעסיקים.
16. לעומת זאת, עבירת הכניסה והשהייה שלא כדון נותרה בהגדרתה כעבירת עוון, והעונש המרבי בגינה הוא שנת מאסר אחת. עסקינן בעונש הנחשב כקל יותר ממרבית העוונות, ובדרגה נמוכה יותר מעבירות של הלנה, העסקה והסעה שלא כדון.
17. בנוסף, סעיף 12 ה' (א) לחוק הכניסה לישראל קובע "עונש מזערי", ויש בו להגביל את שיקול הדעת השיפוטי. כדלקמן:
"הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 12א(ג), (ג) או (5), (6), 12ב2 או 12ב3, לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו; עונש מאסר לפי סעיף קטן זה לא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי".
18. באשר להשפעת העונש המרבי כמו גם לעונש המזערי על מתחם הענישה ועיקרון ההלימה, אפנה לפסקי הדין הבאים. ביחס לעונש מזערי - רע"פ 6621/23 מדינת ישראל נ' גרין (7.4.2025); ע"פ 1693/23 אסלאם נ' מדינת ישראל (3.12.2023); ע"פ 8687/20 פלוני נ' מדינת ישראל (29.8.2021); ע"פ 1288/17 מדינת ישראל נ' שנהר (3.10.2017); ע"פ 4876/15 פלוני נ' מדינת ישראל (3.12.2015); ע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל, (27.8.2014) ע"פ 4876/15 פלוני נ' מדינת ישראל (3.12.2015) וביחס לעונש המרבי - ע"פ 6015/24 מדינת ישראל נ' נורי (25.3.2025); ע"פ 678/22 טלוי נ' מדינת ישראל (19.5.2022); 5617/19 מדינת ישראל נ' פלוני (26.8.2021).
19. במילים פשוטות, הנאשם הורשע הן בעבירה של הסעה בנסיבות מחמירות והן בעבירה של העסקה בנסיבות מחמירות. העונש המרבי בגין כל אחת מהעבירות הוא שבע שנות מאסר, פי שבע מהעונש המוטל על תושבי האזור הנכנסים לישראל שלא כדון. רבע מעונש מרבי זה, בגין כל עבירה, עומד על 21 חודשי מאסר (כולל, כמובן את תקופת המאסר המותנה). לצד זאת נקבע קנס מינימלי שלא יפחת מ-10,000 ₪ אלא מטעמים מיוחדים שירשמו. חריגה מהעונש המינימלי אפשרית רק בנסיבות בהם מתקיימים "טעמים מיוחדים" ואלו, כפי שנראה להלן, אלו אינם מתקיימים במקרה דנן, אפילו לא בקירוב.
20. הנאשם הפר את החוק ברגל גסה, הן על דרך של הסעה של מספר תושבי האזור השוהים בישראל שלא כדון והן על דרך של העסקת השוהים הבלתי חוקיים באתר בנייה, שנמצא בתוככי המדינה ועוד בבית ספר בעיר נתניה. הנאשם נטל על עצמו סיכון והעמיד אחרים בסכנה, יומיים ברציפות.
21. לא מדובר באדם מן היישוב שביצע מעשה חד פעמי ומזדמן מתוך תמימות או מחמת צורך או דוחק. עסקינן בסדרת מעשים מתוכננים ובבסיסם עומדת שאיפה להקטין את הוצאות העובדים המועסקים באתר הבנייה ורצון להגדיל את הרווחים העסקיים. לא אחדש דבר, כשאומר כי שוהים בלתי חוקיים המקבלים שכר עבודה יומי הם כוח עבודה זול בצורה ניכרת בהשוואה לפועלים שהם אזרחי המדינה, ששכרם מחייב תשלום זכויות סוציאליות ותשלומי מיסים.
22. מספר השוהים הבלתי חוקיים והעדרה של היכרות מוקדמת בינם לבין הנאשם בעלי השפעה ישירה על גבולות המתחם. כידוע, לרוב הסעה והעסקה של שוהי בלתי חוקי מוכר היא פחות חמורה מזו של שוהי בלתי חוקי זר, וככל שמספר השוהים הבלתי חוקיים רב יותר, רמת הסיכון מתעצמת.

23. בפועל לא נגרם נזק כתוצאה ממעשיו של הנאשם אך יש לזכור כי מידת הנזק אינה נמדדת רק במבחן התוצאה אלא שיש לבחון אותה אל מול הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם כתוצאה מכניסתם של השוהים הבלתי חוקיים לישראל, בין אם למטרות ביצוע עבירות פליליות או חלילה וחס לביצוע פיגועי טרור. גם אם אין בכוונת המעסיק או המסיע לגרום לפגיעה בביטחון המדינה, לעולם אין לדעת בוודאות מהיכן מגיעים השוהים הבלתי חוקיים ומה הן בכנות מטרותיהם. (ראו ע"פ 617/15 רשק מונטר נ' מדינת ישראל (2.4.2015)).
24. הרי אם כן, מעשיו של הנאשם אפשרו והקלו על השוהים הבלתי חוקיים את הכניסה לישראל והפכו אותה לכדאית. ריבוי הפעולות והמעשים, השיטתיות, משך ההעסקה ומטרותיה, מספר השוהים הבלתי חוקיים, העדר היכרות עמם, מקרבים את הנאשם לליבת הסיכון הביטחוני. עסקינן בעבירות שהן קלות ופשוטות לביצוע, לרוב מבוצעות מבצע כסף וטמון בהן סיכון ממשי לחיי אדם. ר' מני רבים עניין פרג'ין.
25. בימינו אנו, הסכנה הנשקפת לאזרחי המדינה מהכנסת שוהים בלתי חוקיים, אינה טעונה הוכחה. לדאבוננו, מהשבת השחורה של השבעה באוקטובר ועד היום, אנו נמצאים במלחמה אינטנסיבית וקשה על קיומנו כמדינה יהודית ודמוקרטית. מלחמה עיקשת במספר זירות, ופיגועי טרור בתוך הארץ פנימה הפכו לשגרה מפחידה וכואבת. פיגוע רודף פיגוע ועוד אחד. כל הארץ חזית וכל העם צבא.
26. המציאות הביטחונית הקשה והמתמשכת, שסופה עוד טרם נודע, לימדה אותנו על בשרנו עד כמה רמת הסיכון הפוטנציאלי לביצוע מעשי טרור ופיגועים על ידי שוהים בלתי חוקיים הבאים מאזורי העימות, היא גבוהה. בהקשר זה, אפנה לשם הדוגמה - לתפ"ח 53504-02-24 מדינת ישראל נ' זידאת ואחרים (טרם ניתן גזר דין) - שם דובר בשני תושבי אזור שנכנסו לכאורה לצורכי פרנסה, גנבו רכב ממכון השטיפה בו עבדו, אחד מהם דרס באמצעות הרכב אזרחים שעמדו בתחנת אוטובוס, וגרם למותה של אישה מבוגרת ולפציעה של אזרחים. לדאבוננו הרב, ישנם מקרים בהם תושבי האזור שהחזיקו בהיתרי כניסה ביצעו עבירות פליליות או ביטחוניות, ואין כל וודאות כי קיומו של היתר בעבר ימנע ביצוע עבירות פליליות או ביטחוניות בעתיד.
27. צוק העיתים ממחיש וביתר שאת את הצורך להגן על גבולות המדינה כמו ההכרח להבטיח כי המשאבים המוגבלים של כוחות המשטרה והצבא יופנו לטיפול בראש ובראשונה למשימות הביטחון ולסיכול כניסתם של גורמים עוינים לישראל.
28. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, המהווה כידוע כלי עזר לקביעת מתחם הענישה. מדיניות הענישה שהייתה נהוגה במרוצת השנים, הן בעניינם של מסיעים, מלינים ומעסיקים והן בעניינם של שוהים בלתי חוקיים, ידעה תמורות ושינויים, ואלו נבעו מהמצב הביטחוני המשתנה.

29. נתחיל בעניינם של השוהים הבלתי חוקיים. בעבר ובהתאם לרע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מדינת ישראל (9.6.2024), נקבע כי מתחם העונש ההולם בגין שהייה שלא כדין בישראל למטרות עבודה ללא עבירות נלוות הוא בין מאסר מותנה לחמישה חודשי מאסר הכוללים את רכיב התנאי. כן ר' רע"פ 1195/22 זיאד אשחאדאת נ' מדינת ישראל (27.12.2022). מיד ובסמוך לתחילת המלחמה, ניכרה החמרה בענישה, שאושרה בבית המשפט העליון. בתמצית, ברוב המחוזות בארץ נקבע מתחם שבין חודשיים לשבעה חודשים, ואילו במחוז מרכז, המתחם המקובל הוא חודש עד שישה חודשי מאסר. ראו: רע"פ 49948-02-25 מוחמד חמאמדה נ' מדינת ישראל (23.2.2025); רע"פ 2149-10-24 אלמצרי נ' מדינת ישראל (7.10.24); רע"פ 7908/23 8154/23 אלנגאר נ' מדינת ישראל (27.11.2023) (להלן: עניין אלנגאר); רע"פ 31211-10-23 מדינת ישראל נ' אלנגאר (22.10.2023) (להלן: עניין אלנגאר); רע"פ 37018-10-23 מדינת ישראל נ' אלחרוב (25.10.2023); רע"פ 30176-10-23 מדינת ישראל נ' חרפוש (25.10.2023); רע"פ 7809-11-23 מדינת ישראל נ' ד'ווה (5.11.2023) רע"פ 1680-11-23 מדינת ישראל נ' כסאב (6.11.2023) ועפ"ג 39153-10-23 מדינת ישראל נ' אלגילי (30.10.2023); רע"פ 39153-10-23 מדינת ישראל נ' שחאדה (30.10.2023) ועפ"ג 28130-11-23 עודה נ' מדינת ישראל (4.12.2023).

30. באשר לעניינם של המעסיקים, המלינים והמסיעים. בהלכת חטיב נקבע כי העונש הראוי לעבירה של הסעה שלא כדין הוא מאסר בפועל. מדיניות זו רוככה עם השנים, בעיקר לאחר פרשת אבו סאלם. מאז, ליבת הפסיקה עניינה בעונשי מאסר קצרים, לריצוי בדרך של עבודות שירות, ורק במקרי קיצון, העוסקים בהסעה שיטתית של מספר תושבים זרים ללא היתרים, נידונו נאשמים לעונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה. מאז פרוץ המלחמה ניכרת החמרה ברורה, וישנה "קפיצת" מדרגה לאחר תיקון 38 לחוק הכניסה לישראל. בסקירת הפסיקה יש לתת את הדגש, למועד ביצוע העבירה, מספר השוהים הבלתי חוקיים, כיוון ההסעה, מרחק ההסעה, האם ניתנה תמורה עבור ההסעה, תקופת העסקה ועוד. ברי כי אין דינו של מי שהסיע, הלין או העסיק תושב זר אחד כדינו של מי שהסיע, העסיק והלין מספר תושבים, ואין דינו של מי שעבר עבירה אחת כדינו של זה שהפר את החוק מספר פעמים.

31. להלן פסקי הדין שניתנו עובר לתיקון 38 לחוק הכניסה לישראל, חלקם לאחר פרוץ המלחמה. רע"פ 5094/20 זנאדה נ' מדינת ישראל (30.7.2020); רע"פ 2057/19 מרוזק נ' מדינת ישראל (21.03.2019) - העסקה והסעה; רע"פ 4062/17 אלקואעין נ' מדינת ישראל (19.6.2017); רע"פ 4511-05-24 חאג' יחיא נ' מדינת ישראל (3.11.2024) - הסעה של 16 שב"חים בשנת 2021. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה 12-28 חודשים, על הנאשם נגזרו 14 חודשים וענישה נלווית. ערעור ההגנה נדחה; רע"פ 33354-04-24 עקל נ' מדינת ישראל (22.9.2024); רע"פ 62378-06-24 מוצטפא נ' מדינת ישראל (23.9.2024) - ערעור על ת"פ 37379-03-24 - שעניינו הסעה של 3 תושבים זר מיום 15.3.2024 נקבע מתחם ענישה 3-15 חודשים ב"רוח התיקון לחוק"; רע"פ 46874-01-24 קשקוש נ' מדינת ישראל (3.11.2024); ת"פ 63198-07-21 מדינת ישראל נ' גמעא (17.1.2024); ת"פ 12240-05-21 מדינת ישראל נ' אבו כף (29.1.2024); ת"פ 2194-08-20 מדינת ישראל נ' אלעמור (11.9.2023); ת"פ 52222-06-21 מדינת ישראל נ' ז'בארין (27.3.2023); ת"פ 43714-12-22 מדינת ישראל נ' נג'ם (7.5.2023); ת"פ 61188-12-21 מדינת ישראל נ' ג'ראמנה (24.1.2023); ת"פ 52278-10-21 מדינת ישראל נ' עבווני (29.3.2022) ות"פ 42469-06-20 מדינת ישראל נ' טחאינה (16.2.2022).

32. כן אפנה למספר פסקי דין שניתנו לאחר תיקון 38 לחוק הכניסה לישראל כדלקמן:

33. רע"פ 64502-06-24 סאלמה נ' מדינת ישראל (15.7.2024) - הנאשם הורשע בהעסקת תושב בלתי חוקי אחד מספר חודשים עובר לתיקון ומספר ימים לאחריו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה ביחס לשתי התקופות במאוחד בין 9 ועד 24 חודשי מאסר ורכיבים נוספים. על הנאשם, נעדר הרשעות קודמות שהודה ולקח אחריות על מעשיו הושתו 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קבע את הדברים הבאים: "... גם ללא תיקון החוק היה אמור כל בר דעת, והדברים נכונים שבעתים לאחר פרוץ המלחמה, כי מי שמעסיק שב"ח מסכן לא רק את כלל הציבור אלא גם את חירותו שלו, במובן זה שהוא עשוי להישלח אל מאחורי סורג ובריה" "... לא מן הנמנע כי הענישה במקרים הבאים, קלים, ומאליו יוצא שגם חמורים יותר מעניינו, תלך ותהיה מחמירה וקשה יותר. משכך, גזר דינו של בית המשפט קמא במקרה דנן יהווה רק בסיס לענישה עתידית ולא בהכרח אמת מידה שיש להשתוות אליה" (הדגשות שלי - ד.ז.).

34. ת"פ 55041-06-24 מדינת ישראל נ' סולומון אליאיב (17.9.2024) - הנאשם בעל הרשעות קודמות הורשע על פי הודאתו בעבירה של הסעת שלושה שוהים בלתי חוקיים שהוסתרו בתא המטען, משטחי האזור לשטחי ישראל. עבור ההסעה גבה הנאשם 200 ₪ מכל נוסע. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שניתנים לריצוי בעבודות שירות ועד ל- 15 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. על הנאשם נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס ופסילה בפועל ועל תנאי.
35. ת"פ 68098-07-24 מדינת ישראל נ' בלביליה (8.10.2024) - הנאשם בעל הרשעות קודמות, הורשע בהעסקה ובהסעה בנסיבות מחמירות. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר ועד 25 חודשים. בית המשפט השית על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל, 18 חודשי מאסר על תנאי, קנס ופסילה בפועל ועל תנאי.
36. ת"פ 43617-05-24 מדינת ישראל נ' נאצר קימרי (1.10.24) - הנאשם הורשע בהעסקה של שני שוהים בלתי חוקיים ובהפרעה לשוטר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 9 ועד 24 חודשים וענישה נלווית. על הנאשם הוטת עונש בתחתית המתחם (הוצג על ידי המאשימה).
37. ת"פ 8840-06-24 מדינת ישראל נ' אדם קבהא (29.10.2024) - הנאשם בעל הרשעות קודמות הסיע סמוך לכפר נטר שני שוהים בלתי חוקיים. מותב זה קבע מתחם ענישה בין 6-18 חודשים וענישה נלווית. על הנאשם הוטתו 9 חודשי מאסר בפועל הכוללים הפעלת מאסר מותנה, מאסר על תנאי, קנס, פסילה בפועל ועל תנאי (ההגנה הגישה ערעור על חומרת העונש, ולאחר שנשמעו הערות בית המשפט המחוזי הנכבד, הערעור נדחה (עפ"ג 34296-12-24)) (הוצג על ידי המאשימה).
38. ת"פ 12196-06-24 מדינת ישראל נ' ג'רבי (29.10.2024) - הנאשם נעדר הרשעות קודמות, הורשע בהתאם להודאתו בהעסקתם של שני תושבי אזור ללא אישורים. מותב זה קבע מתחם ענישה בין 9 חודשים ועד 24 חודשים וענישה נלווית. על הנאשם נגזרו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס (הוצג על ידי המאשימה).
39. ת"פ 31326-08-24 מדינת ישראל נגד אלאא חפאג'ה (29.10.24) - הנאשמת נעדרת הרשעות קודמות הורשעה בהסעה של שני שוהים בלתי חוקיים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשמת הוטתו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס, פסילה בפועל ועל תנאי.
40. ת"פ 1992-08-24 מדינת ישראל נ' סעיד (30.10.2024) הנאשם בעל הרשעות קודמות, הורשע על פי הודאתו בהסעה באוטובוס זעיר, 8 שוהים בלתי חוקיים בירושלים, שנים מהתושבים החזיקו בהיתר כניסה לאזור תעשייה איש בלבד והשאר לא החזיקו באישורים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 7 חודשים ועד 24 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. על הנאשם נגזר עונש מאסר 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.
41. ת"פ 2201-08-24 מדינת ישראל נ' עבד אל חי (5.11.2024) - הנאשם נעדר הרשעות קודמות, הורשע בהתאם להודאתו בהעסקה והלנה של תושב זר שלא החזיק באישורי שהייה למשך כחודש ימים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 7 ועד 24 חודשים ורכיבים נוספים. על הנאשם נגזרו 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס.
42. ת"פ 14403-06-24 מדינת ישראל נ' אשתי (6.11.2024) - הנאשם בעל הרשעה קודמת אחת ישנה, הורשע על פי הודאתו, בהסעתם של 11 שוהים זרים שלא כדין במשאית שהורכבו בה מערכת דפנות כפולה וזאת בכוונה למנוע גילויים על ידי השוטרים במחסום. כן הורשע הנאשם בעבירה של הפרעה לשוטר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 16 ועד 30 חודשי מאסר ורכיבים נוספים. על הנאשם נגזרו 20 חודשי מאסר בפועל וכן ענישה נלווית לצד חילוט המשאית.

43. ת"פ 37180-08-24 מדינת ישראל נ' חאתם גומאים (10.12.2024) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהסעת תושב זר ללא אישורים מהישוב טמרה לכיוון ברטעה תמורת 250 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 4 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל 15 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופסילה.
44. ת.פ 45761-05-24 מדינת ישראל נ' יוספין (14.01.2025) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהסעת תושב זר והעסקתו למשך חמישה ימים בשיפוץ ביתו בעיר נהריה. בעבור יום עבודה שילם הנאשם לתושב הזר 500 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה 12-24 חודשים וגזר על הנאשם בן 66 נעדר הרשעות קודמות שנת מאסר, מאסר מותנה וקנס. (הוגש ערעור על חומרת העונש - קבוע לדין ליום 8.5.2025).
45. ת.פ 27775-0125 מדינת ישראל נ' מואסי (12.3.2025) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהסעה של 5 תושבי אזור מגדר ההפרדה סמוך לרמאללה ולכיוון טיבה תמורת 600 ₪. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה 6-18 חודשי מאסר וענישה נלווית וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס (הוצג על ידי המאשימה, ופסק הדין אינו חלוט).
46. צא ולמד. הפסיקה לאחר תיקון 38 לחוק הכניסה לישראל, מתייחסת מחד, לצורך המובהק בהעלאת רמת הענישה בשל היקף הרחב של תופעת המסיעים, המלינים והמעסיקים לנוכח צוק העיתים, ומאידך, לעיקרון המנחה שלפיו שינוי מדיניות כזו או אחר, צריך לקבל ביטוי, לפחות בתחילת הדרך, בענישה זהירה, מתונה והדרגתית, תוך התחשבות בעיקרון אחדות הענישה. בהקשר להחמרה הדרגתית בענישה (ראו מיני רבים: ע"פ 4603/17 דוד אדרי נ' מדינת ישראל (16.7.19)).
47. להשלמת הפרק העוסק במדיניות הענישה הנהוגה, אומר כי עיינתי בפסקי הדין שהציגה ההגנה, ואין הנידון דומה לראייה. הטעם לכך פשוט, מדובר בפסקי דין שניתנו עובר לתיקון 38 לחוק הכניסה לישראל, והם אינם משקפים את מדיניות הענישה בעת הזו (לדוגמה: 44049-07-22 מדינת ישראל נ' ג'אברין (14.4.2024); ת"פ 21773-11-23 מדינת ישראל נ' כבהא (26.5.24); 55734-10-23 מדינת ישראל נ' אלעטואנה (27.10.24)).
48. נסכם. המחוקק אמר את דברו בתיקון לחוק הכניסה לישראל באופן חד וברור, דבריו חייבים לקבל ביטוי במתחם הענישה. עבירת הסעה והעסקה חמורה במידה ניכרת מעבירת השהייה שלא כדן, ולכן המתחם בגינה צריך להיות גבוה מהמתחם שנקבע לעבירה השהייה. גם ביחס למתחמי הענישה בעניינם של מסיעים, מעסיקים ומלינים, יש לשמור על יחס הולם בין המעשים השונים בהתאם לקטגוריות שקבע המחוקק, העונשים המרבים בצד העבירות כמו גם העונשים המזעריים, שנועדו להגביל בצורה מה את שיקול הדעת השיפוטי.
49. יתר על כן, איננו נמצאים בימיו הראשונים של התיקון, ובמהלכה של תקופה ביטחונית קשה ומתמשכת, הציבור היה אמור להפנים את הסיכון הנשקף ממעשים מעין אלו, והפגיעה בערכים המוגנים ובהתאמה את השינוי בענישה.
50. לאור כל האמור, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה, אני קובעת את מתחם הענישה 12-24 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. בנוסף, מכיוון שלרוב, המניע לביצוע עבירות מעין אלו הוא כלכלי-גרידא, יש הצדקה להטיל קנסות כבדים כדי לפגוע במוטיבציה הכלכלית שבבסיס העבירה וללמד כי אין כל תועלת בביצועה. מתחם הקנס יעמוד על בין 10,000 ₪ ועד 30,000 ₪. אציין כי לא הוצגו כל אסמכתאות המעידות על מצבו הכלכלי של הנאשם, והאמירות בהקשר זה נותרו עמומות וכלליות. גזירת העונש המתאים לנאשם
51. לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות לחומרה או לקולה המצדיקות חריגה ממתחם העונש הולם. לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א' לחוק העונשין).

52. הנאשם יליד 1971 נשוי ואב לשישה ילדים. אין לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות וזוהי לו הסתבכותו היחידה עם החוק בתחום הפלילי. בעקבות גילוי מעשה העבירה נעצר הנאשם ולמחרת הוגש נגדו כתב אישום לצד בקשה למעצר עד תום ההליכים. מאז, ועד למועד כתיבת שורות אלו, עצור הנאשם בפיקוח אלקטרוני. נמסר כי הנאשם שומר בדווקנות על תנאי המעצר ולא נרשמו לחובתו הפרות.
53. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, לקח אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר.
54. כאן המקום לציין כי במהלך הטיעונים לעונש ביקשה ההגנה להפנות את הנאשם לשירות המבחן שיפרוס תמונה רחבה יותר ביחס לנאשם ויעביר המלצותיו לבית המשפט. לבקשה זו לא מצאתי להיעתר.
55. ככלל אין לנאשם זכות קנויה שייערך בעניינו תסקיר ובית המשפט אינו מחויב בקבלת תסקיר בטרם יגזור את הדין אלא במקרים המנויים בחוק. ההחלטה האם להפנות נאשם לשירות המבחן נתונה לשיקול דעתה של הערכאה הדיונית בהתאם לנסיבות המקרה הקונקרטי. ראו בעניין זה רע"פ 5216/20 אלעקם נ' מדינת ישראל (6.8.2020); ורע"פ 8722/15 תבנאס נ' מדינת ישראל (21.12.2015).
56. בית המשפט מודע היטב להשפעת עונש מאסר על נאשמים נעדרי הרשעות קודמות, הורים לילדים ובנים להורים מבוגרים. אין צורך שהשפעה זו תתואר מכלי שני, דהיינו, שירות המבחן. דברים אלו נכונים, במיוחד, כמעשה העבירה כשלעצמו אינו מהווה אינדיקציה לצורך של העברין בשיקום. ומבלי לקבוע מסמרות, לרוב, לא מתקיימים שיקולי שיקום המאפשרים חריגה לקולה ממתחם הענישה, וכאלו שאפשר לראות בהם את ה"טעמים מיוחדים" המאפשרים חריגה מהעונש המזערי. אף שיקולי צדק המצדיקים חריגה ממתחם ענישה, שמורים למקרי קיצון, קל וחומר במקרה בו קבע המחוקק עונש מזערי. אדרבה, ההגנה עשתה עבודתה, ופרשה בפני בית המשפט מלוא הנתונים, והעובדה הפשוטה נותרה בעיניה, נזקקות טיפולית אין.
57. גילו של נאשם והעדר הרשעות קודמות כמובן מהווים שיקולים להקלה בעונש בגדרי המתחם. עם זאת, המשקל שיש להעניק לנתונים אלו מוגבל מזה שהיה ניתן בגזירת הדין בעבירות פליליות אחרות. למרבה הצער, הנאשם אינו הראשון שחוטא בעבירות מעין אלו והוא אינו האחרון. משום שרבים מתפתים לעבור על החוק, נוטלים סיכון מיותר משיקולים כלכליים תוך העמדת הציבור בסכנה, יש להעניק משקל בכורה לשיקולי ההגנה על האינטרס הציבורי תוך מתן ממשי לשיקולי ההרתעה. ראו בהקשר זה, סעיפים 40' וסעיף 40' לחוק העונשין. כן ראו: ע"פ 280/23 מדינת ישראל נ' Abker(18.5.23) שם נקבעו הדברים הבאים:
- "כשם שכדי לגזור עונש בקצה העליון של המתחם נדרש הצטברות נסיבות חמורות המקהות את משקלן של הנסיבות המקלות, כדי שייגזר עונש בקצה התחתון של המתחם, נדרשות נסיבות מקלות לזכותו של נאשם, הגוברות על הנסיבות החמורות הקיימות...".
58. למותר לשוב ולהדגיש את האינטרס הציבורי המובהק במיגור התופעה של הסעה, העסקה והלנה של שוהים בלתי חוקיים, שהפכה לנפוצה ומסוכנת, במיוחד במצב הביטחוני בו אנו מצויים תקופה ארוכה, ארוכה מידי. לא בכדי קבע המחוקק שורה של סנקציות בחוק כנגד החוטאים והמחטיאים, וניכר כי המאשימה הלכה כברת דרך לקראת הנאשם, שעה שלא עתרה להפעלת מלוא הסנקציות הקבועות בחוק, כגון חילוט רכוש הקשור בעבירה. אולם, בית המשפט לא ישים עצמו יותר קטגור מהקטגור. תוצאה

59. בהינתן המקובץ לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. 7 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות על פי חוק הכניסה לישראל.

ג. קנס בסך 16,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.9.2025 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי. מוסבר לנאשם כי ניתן לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדרכים הבאות: כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה www.eca.gov.il; מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) *35592 או בטלפון *-*****; במזומן בכל סניף של בנק דואר בהצגת תעודת זהות בלבד (או צורך בשוברים).

ד. אני פוסלת את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים. הפסילה תימנה במצטבר לכל פסילה אחרת שטרם סיים לרצות. הוסברה לנאשם חובתו בהפקדת רישיונו במזכירות בית המשפט. לא יופקד הרישיון, תחל הפסילה במועד שנקבע לעיל, אך לא תימנה כל עוד לא יופקד הרישיון ולכן לא תסתיים. ה. הנאשם ייפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים עבירת על פי חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור כחוק

צו כללי

ניתן היום, כ"ג ניסן תשפ"ה, 21 אפריל 2025, במעמד הצדדים.